

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **F. M.**, adresa pro doručování P.O.Box, O., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11.11.2015, č.j. 630 625 1468/315-MSE,

t a k t o :

- I. Žaloba se **z a m í t á**.
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 11.11.2015 žalovaná rozhodla tak, že zamítla námitky žalobce a rozhodnutí ČSSZ č.j. R-11.8.2015-427/6306251468 ze dne 11.8.2015 potvrdila.

V odůvodnění mimo jiné uvedeno, že ČSSZ rozhodnutím z 11. 8. 2015 zamítla žádost účastníka řízení o přiznání invalidního důchodu pro nesplnění podmínek v ust. § 38 písm. a/ zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zdp“). Účastník řízení podal proti napadenému rozhodnutí odvolání, které ČSSZ posoudila jako námitky. V zaslaných námitkách uvádí, že nesouhlasí se zamítnutím své žádosti o invalidní

důchod z důvodů zhoršení zdravotního stavu, jelikož jej v nejbližší době čeká totální endoprotéza levého kyčelního kloubu. Dále uvádí, že je alergik, astmatik, diabetik II. stupně a vzhledem k jeho věku je vyloučeno, aby se v dnešní době uplatnil na trhu práce. V doplňku k námitkám ze dne 2. 9. 2015 žádá o posunutí data vzniku invalidity o 42 dní až 2 měsíce, aby získal v rozhodném období 5 let potřebné doby pojištění. ČSSZ nechala znovu posoudit v průběhu námitkového řízení zdravotní stav a pracovní schopnost účastníka řízení, když lékař ČSSZ přezkoumal posudkový závěr OSSZ Znojmo ze dne 15. 7. 2015, kdy účastník řízení byl uznán invalidním pro invaliditu 2. stupně z důvodu poklesu pracovní schopnosti o 50 % od 6. 3. 2015 a došel k následujícím závěrům. Účastník řízení je dlouhodobě léčen pro polyvalentní alergii a astma, nyní v popředí obtíží s levým kyčelním kloubem, které dokládá RTG nálezem ze dne 10. 12. 2014, kde v oblasti hlavice femoru nepravidelné projasnění s naznačeným porušením jejich kontur a na laterálním přechodu hlavice a krčku femoru je pseudocystoidní projasnění, kloubní štěrbina je redukována. Dle ortopedického vyšetření z 6.3.2015 uvádí dlouhodobé bolesti levé kyčle, které hodně zatěžoval. Lékař ČSSZ dospěl po prostudování doložené dokumentace k závěru, že jde u posuzovaného o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti. Vzhledem k tomu, že astmabronchiale je dlouhodobě bez dokladovaných závažnějších poruch ventilačních funkcí, bez exacerbací stav odpovídá položce astma pod kontrolou (kapitola X, oddíl B, položka 3a) s určenou mírou poklesu pracovní schopnosti 5-10 %. Pokud jde pak o další zdravotní postižení žalobce, a to oční postižení, vzhledem na dobrou korekci nedosahuje k posudkové závažnosti. Pokud jde o cukrovku u žalobce, ta je dobře kompenzovaná, bez dokladovaných komplikací, léčba pouze dietou, proto taky nedosahuje posudkové závažnosti. Nyní v popředí obtíže s levou kyčlí, proto posudkový lékař ve shodě s lékařem OSSZ stanovuje toto postižení jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Stav hodnotí srovnáním s položkou pooperačního a poúrazového omezení hybnosti v kyčelním kloubu jako těžké (kapitola V, oddíl B, položka 1c) a s přihlédnutím k vyučené profesi truhláře i dalším vykonávaným profesím v minulosti hodnotí na horní hranici rozpětí 35-50 %. Pokles pracovní schopnosti tedy činí 50 %. Datum vzniku invalidity lze maximálně posunout k doloženému RTG nálezu ze dne 10. 12. 2014, kde již trvajícím rozsah postižení, ze kterého pak dle nálezu ortopeda ze dne 6-3-2015, plyne klinické postižení.

Z posudku pak vyplynulo, že na základě provedeného přezkumu dospěl lékař ČSSZ k výsledku, že posudkový závěr OSSZ ze dne 15. 7. 2015 lze potvrdit v tom, že u účastníka řízení se jedná o invaliditu 2. stupně; lze vyhovět jeho žádosti s posunutím data vzniku invalidity zpětně maximálně k 10. 12. 2014. Žalovaná tedy uvedla, že posudkem ČSSZ bylo zjištěno, že účastník řízení je invalidní pro invaliditu 2. stupně již od 10. 12. 2014, nikoliv od 16.3.2015, jak bylo stanoveno posudkem OSSZ. Podmínky nároku na invalidní důchod stanovuje § 38 zdp, který udává, že nárok na invalidní důchod má pojištěnec, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, nesplnil-li ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo se stal invalidním následkem pracovního úrazu. Dle § 39 odst. 1 zdp je pojištěnec invalidní, jestliže jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesl nejméně o 35 %. Účastník řízení je od 12.10.2015 invalidní pro invaliditu 2. stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. b/ zdp, neboť jak toto ustanovení vyžaduje, míra poklesu jeho pracovní schopnosti dosahuje nejméně 50 %.

Potřebná doba pojištění ve smyslu ust. § 38 zdp je dle § 40 odst. 1 písm. f/ zdp 5 let u pojištěnce ve věku nad 28 let. Potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se u

pojištěnce staršího 28 let zjišťuje z období posledních 10 let před vznikem invalidity, jak uvádí ust. § 40 odst. 2 věta první zdp. Podle § 40 odst. 2 věta druhá zdp se u pojištěnce staršího 38 let podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li získána v období 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění pak činí 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období 10 roků dokončeném po vzniku invalidity. Rozhodným obdobím pro posouzení doby pojištění účastníka řízení pro nárok na invalidní důchod podle citovaného ust. § 40 odst. 2 věty první zdp je období od 10. 12. 2004 do 9. 12. 2014. V tomto období získal účastník řízení dle evidence ČSSZ 2 roky a 227 dnů doby pojištění; nikoliv tedy potřebných 5 let pojištění. Rozhodným obdobím podle ust. § 40 odst. 2 věta druhá zdp je období od 10. 12. 1994 do 9.12.2014. V tomto období získal účastník řízení dle evidence ČSSZ 5 let a 10 dnů doby pojištění; nikoliv tedy potřebných 10 let pojištění. Získaná doba pojištění je podrobně rozepsaná na osobním listu důchodového pojištění ze dne 27. 10. 2015, který je nedílnou součástí spisové dokumentace žalované i rozhodnutí, které bylo žalobci zasláno. Účastník řízení tak nesplnil podmínky k získání potřebné doby pojištění podle § 40 odst. 2 zdp. Vzhledem k tomu, že účastník řízení nesplňuje zákonnou podmínku získání potřebné doby pojištění a nejsou tak splněny podmínky pro přiznání invalidního důchodu ve smyslu výše citovaného ust. § 38 zdp, shledala ČSSZ námitky žalobce jako nedůvodné.

S uvedeným rozhodnutím žalobce nesouhlasil, podal proti němu žalobu, v níž namítal, že skutkový stav nebyl dostatečně zjištěn, když u žalobce došlo ke zhoršení zdravotního stavu, přičemž nebylo přihlédnuto k ust. § 3 odst. 1 vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Domáhal se proto toho, aby krajský soud rozsudkem rozhodnutí ČSSZ z 11. 11. 2015 zrušil a věc vrátil tomuto orgánu k novému projednání.

V písemném vyjádření žalovaná uvedla, že nejprve odkazuje na zákonná ustanovení na předmětnou věc dopadající.

Podle § 38 zákona o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na plný invalidní důchod, jestliže se stal

a/ plně invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku plné invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popř., byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo

b/ plně invalidním následkem pracovního úrazu.

Podle § 40 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku

a/ do 20 let méně než 1 rok,

b/ od 20 do 22 let 1 rok,

c/ od 22 let do 24 let 2 roky,

d/ od 24 let do 26 let 3 roky,

e/ od 26 let do 28 let 4 roky a

f/ **nad 28 let 5 roků.**

Podle odst. 2 téhož ustanovení potřebná doba pojištění pro nárok na plný invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem plné invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let **z posledních 10 roků před vznikem plné invalidity**. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na plný invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období 10 roků dokončeném po vzniku plné invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění 2 roky. Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že pro nárok na invalidní důchod musí být současně splněny 2 zásadní podmínky, a to vznik invalidity a získání potřebné doby. Otázka posouzení invalidity včetně určení data jejího vzniku není mezi účastníky sporná. Jádrem problému však nastává při pohledu na splnění podmínky získání potřebné doby pojištění. Při jejím zhodnocení vycházela žalovaná z podkladů uložených v její evidenci a těch, které byly předloženy v souvislosti s uplatněním žádosti o důchod. Přehled odpracované doby pojištění je chronologicky uveden na osobním listu důchodového pojištění, které je součástí prvoinstančního rozhodnutí žalované.

Výchozím bodem daného posouzení je konstatování, že žalobce se stal dnem 10.12.2014 invalidní. 10leté období před tímto datem představuje dobu od 10. 12. 2004 do 9.12.2014, v němž, jak je uvedeno na osobním listu důchodového pojištění, byla zhodnocena doba představující 950 dnů pojištění, tj. 2 roky a 227 dnů pojištění. V tomto 10letém období získal žalobce pouze 2 roky a 227 dnů pojištění, nikoliv potřebných 5 roků pojištění.

Zákonem č. 306/2008 Sb., byla s účinností od 1. 1. 2010 zavedena v § 40 odst. 2 zdp alternativní podmínka potřebné doby pojištění, podle níž v případě, že u občana staršího 38 let, který ke dni vzniku invalidity nesplnil podmínku získání 5 let pojištění v posledních 10 letech před vznikem invalidity, je postačující, pokud v posledních 20 letech před vznikem invalidity získal alespoň 10 let zaměstnání, tedy „10 ve 20“, a tato podmínka platí pouze k datu vzniku invalidity.

V případě žalobce však ani s přihlédnutím k alternativní podmínce není splněna podmínka potřebné doby pojištění, neboť v posledních 20 letech před vznikem invalidity, tj. v období od 10. 12. 1994 do 9. 12. 2014 získal žalobce 1835 dnů, tedy **pouze 5 roků a 10 dnů pojištění**.

Nutno zdůraznit, že proti rozsahu zhodnocené doby pojištění žalobce nevznesl jedinou námitku a ani sám žádnou další chybějící dobu pojištění, která by mohla zásadním způsobem ovlivnit posouzení nároku na invalidní důchod, neprokázal.

Důvodem nepřiznání invalidního důchodu žalobce tak není nedostatečné posouzení jeho zdravotního stavu, jak se tento mylně domnívá, nýbrž skutečnost, že žalobce nesplnil druhou, zákonem požadovanou podmínku získání potřebné doby pojištění. Po nahlédnutí do osobního listu důchodového pojištění lze konstatovat, že na danou věc negativně dopadá skutečnost, že žalobce v mezidobí kalendářních lež 1994 – 2014 byl v minimální účasti na důchodovém pojištění, neboť byl v evidenci úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání, podpora v nezaměstnanosti ne vždy mu byla poskytována, čímž zanikla možnost hodnocení této doby v plném či alespoň širším rozsahu pro účely důchodového pojištění.

Vzhledem k uvedenému nezbyvá než konstatovat, že žalobce nesplnil podmínky § 38 zdp pro nárok na invalidní důchod pro invaliditu 3. stupně. Žalovaná proto i nadále trvá na svém rozhodnutí z 11. 11. 2015 a navrhovala zamítnutí žaloby.

Posouzení věci krajským soudem

Žaloba není důvodná.

Pokud jde o žalobce, jeho žalobní námitkou není ta skutečnost, že by napadal nesplněnou dobu pojištění, jak uvádí žalovaná, nýbrž měl za to, že nebyl náležitě zhodnocen jeho zdravotní stav.

Podle § 38 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se

a/ invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popř., byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo

b/ invalidním následkem pracovního úrazu.

Pokud jde o žalobce, je nutno na jeho případ aplikovat ust. § 38 písm. a/ shora citovaného zákona o důchodovém pojištění, tzn., aby mohl být účastníku přiznán invalidní důchod, musí být splněny 2 podmínky, musí být jeho zdravotní stav posouzen tak, že z posouzení vyplývá, že zdravotní stav nějakému stupni invalidity odpovídá, ale musí být splněna i druhá podmínka, tedy obě podmínky musí být splněny současně a druhou podmínkou je, že musí získat potřebnou dobu pojištění.

Pokud jde o dobu pojištění, kterou musí pojištěnec získat, aby mu mohl být přiznán invalidní důchod, je upravena v § 40 zákona o důchodovém pojištění.

Dle § 40 odst. 1 písm. f/ tohoto zákona, potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let 5 roků.

Podle odst. 2 § 40 uvedeného zákona potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let z posledních 10 roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období 20 let před vznikem invalidity. Potřebná doba pojištění přitom činí 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoli období 10 roků dokončeném po vzniku invalidity.

Krajský soud v Brně měl k dispozici dávkový spis žalobce vedený žalovanou, jehož součástí je i osobní list důchodového pojištění, který byl žalobci zasílán spolu s rozhodnutím žalované. Z podkladů založených v dávkovém spise vyplývá, že potřebnou dobu pojištění, tak jak je stanovena v citovaném ust. § 40 zákona o důchodovém pojištění, žalobce nesplnil a v tomto směru údaj, který uvádí žalovaná, o době pojištění žalobce v rozhodném období jsou

pravdivé, neboť jsou doložené. Žalobce ani v žalobě nenamítal, že by potřebnou dobu pojištění splnil, argumentuje pouze nedostatečným posouzením svého zdravotního stavu a ani nedokládá žádným dokladem skutečnost, že by měl v rozhodném období ještě nějakou další dobu pojištění, která mu nebyla započítána.

Soud tedy musí shrnout, že vzhledem k tomu, že žalobce nesplnil potřebnou dobu pojištění, tak jak je uváděna v zákoně o důchodovém pojištění, což je jedna z podmínek přiznání invalidního důchodu, konstatoval, že žaloba žalobce důvodná není a proto dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) žalobu zamítl.

Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, pokud jde o žalovanou, ta nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 9. listopadu 2016

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Běla Kotoučková